

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קצ"ו ע"ב

פרשת ויקהל

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֲנָפוּי וַיִּשְׁבּוּק לְנָשִׁי בְּתֵר כְּתָפוּי. וְאִי אֵינּוֹן מִקְדָּמִי, יְהִי לְאַחֲרָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְחַזִּי עֲמָהוֹן אֲנָפִין בְּאַנְפִּין. וּלְבִתֵּר דְּמַהֲדָּרִי מִבֵּי קִבְרִי, לֹא יִהְיֶה בְּהֵוֹא אֲרָחָא דְנָשִׁי קִיָּמָן, וְלֹא יִסְתַּכַּל בְּהוּ כָּלֵל, אֲלֵא יִסְטִי בְּאַרְחָא אַחֲרָא. וּבְגִין דְּבִנֵּי נָשָׂא לֹא יִדְעִי, וְלֹא מִסְתַּכְּלָן דָּא רֹבְא דְעֵלְמָא, אֲתִדְנֹו בְּדִינָא, וְאִסְתַּלְקֹו עַד לֹא מָטָא זְמַנְיָהּוּ.

תרגום לעברית

ומה תקנתו? בשעה שנוטלים את המת לבית הקברות, יחזיר אדם פניו ויעזב את הנשים אחר כתפיו. ואם הן מקדימות, ילך לאחור, כדי שלא יתראה עמהן פנים בפנים. ואחר שחוזרים מבית הקברות, לא יחזר באותה דרך שעומדות הנשים ולא יסתכל בהן כלל, אלא יסטה לדרך אחרת. ומשום שבני אדם לא יודעים ולא מתבוננים בזה, רב העולם גדונים בדין ומסתלקים טרם הגיע זמנם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִי הָכִי, טָב לִיָּה לְבֵר נָשׁ דְּלֹא יוֹזִיף לְמִיתָא. אָמַר לִיָּה לָא. דְּהָא בֵּר נָשׁ דְּאִסְתַּמַּר כְּהָאִי גְּוֹנָא, אֲתִחַזִּי לְאַרְכָּא דִּיּוֹמִין, וְכָל שָׂכָן לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

אמר רבי אלעזר, אם כן, טוב לו לאדם שלא ילנה את המות. אמר לו, לא, שהרי אדם שנשמר כמו זה, ראוי לאריכות ימים, וכל שכן לעולם הבא.

טקסט הזוהר

תא חזי, לאו למגנא אתקיננו קדמאי שופר, לאמשכא מיתא מן ביתא לבי קברי. אי תימא דעל מיתא ויקרא דיליה לחוד איהו. לא. אלא, בגין לאגנא על חייא, דלא ישלוט עלייהו מלאך המות, לאסטאח לעילא ויסתמרון מניה.

תרגום לעברית

בא וראה, לא לחנם תקנו הראשונים שופר למשך מת מהפית לבית הקברות. ואם תאמר שעל המות וכבודו לבד זה - לא! אלא כדי להגן על החיים שלא ישלט עליהם מלאך המות להסטין למעלה וישמרו ממנו.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, (במדבר י) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם וגו', ודייקנא על הצר, דא מלאך המות. הצורר אתכם תדיר, וקטיל לבני נשא, (ואעיקר לון לחיי) וכעי לקטלא אחרנין. מאי תקנתיה. והרעותם. אם בראש השנה, דהוא יומא דדינא לעילא, האי מלאך המות נחית לתתא, בגין לאשגחא בעובדין דבני נשא, ולסלקא לעילא לאסטאח לון. וישראל דידיעי דהא מלאך המות נחית לתתא וסליק לעילא, בגין למהוי קטיגורא עלייהו. מקדמי בשופר ליבבא עליה, דלא יכיל לון ולאגנא עלייהו.

תרגום לעברית

פתח ואמר, (במדבר י) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם וגו'. ודייקנו על הצר, זה מלאך המות, הצורר אתכם תמיד והורג בני אדם, (ומציק לחיים) ורוצה להרג אחרים. מהי תקנתו? והרעותם. אם בראש השנה, שהוא יום הדין למעלה, מלאך

הַמּוֹת הַזֶּה יוֹרֵד לְמִטָּה כְּדִי לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָאָדָם וּלְעֲלוֹת לְמַעְלָה לְהַסְטִין עֲלֵיהֶם. וְיִשְׂרָאֵל שְׂיֻדָּעִים שֶׁהָרִי מִלְּאֵךְ הַמּוֹת יוֹרֵד מִטָּה וְעוֹלָה לְמַעְלָה כְּדִי לִהְיוֹת קִטְגוֹר עֲלֵיהֶם, מְקַדְמִים בְּשׁוֹפָר לִיָּבֵב עָלָיו שֶׁלֹּא יוּכַל לָהֶם, וּלְהִגֵּן עֲלֵיהֶם.

טקסט הזוהר

וְכָל שָׁכֵן בְּשַׁעֲתָא דְּעַבִּיד דִּינָא וְקָטִיל בְּנֵי נָשָׂא, וְאַשְׁתַּכַּח לְתַתָּא. וְכָל שָׁכֵן בְּשַׁעֲתָא דְּאִזְלִי לְבֵי קִבְרִי, וְאַהֲדָרוּ מִבֵּי קִבְרִי, דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְּנָשִׂי נְטִילֵי רַגְלֵיהוּ עִם מִיתָא, אִיהוּ נַחִית וְאַשְׁתַּכַּח קִמְיֵיהוּ, דְּכַתִּיב, (מְשַׁלִּי ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת, יוֹרְדוֹת לְמָאן. לְהָהוּא אַתָּר דְּאַקְרִי מוֹת. וְעַל דָּא חוּה גְרַמָּה מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא, רַחֲמָנָא לְשׁוֹכֵינָן.

תרגום לעברית

וְכָל שָׁכֵן בְּשַׁעֲתָא שְׁעוּשָׁה דִּין וְהוֹרֵג בְּנֵי אָדָם וְנִמְצָא לְמִטָּה, וְכָל שָׁכֵן בְּשַׁעֲתָא שְׁהוֹלְכִים לְבֵית הַקְּבֻרוֹת וְחוֹזְרִים מִבֵּית הַקְּבֻרוֹת, שֶׁהָרִי בְּשַׁעֲתָא שְׁנָשִׁים נוֹטְלוֹת רַגְלֵיהֶן עִם הַמֵּת, הוּא יוֹרֵד וְנִמְצָא לְפָנֵיהֶם, שְׁכָתוֹב (מְשַׁלִּי ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת. יוֹרְדוֹת לָאֵן? לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא מוֹת. וְעַל זֶה חוּה גְרַמָּה מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, הַרְחֵמָן יִצְיָלָנוּ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (מְשַׁלִּי ל) כֵּן דְּרָךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת וְגו'. וְהָא אוֹקִימָנָא. אֲכַל כֵּן דְּרָךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת, דָּא הוּא מִלְּאֵךְ הַמּוֹת, וְהָכִי הוּא, וְהָכִי אֲקָרִי. אֲכַלָּה וּמַחֲתָה פִּיהָ, אוֹקִידַת עֲלָמָא בְּשַׁלְּהוֹבוּי, וְקָטְלַת בְּנֵי נָשָׂא עַד לָא מָטָא זְמַנְיָהּ, וְאַמְרָה לֹא פְעַלְתִּי אֲוֹן, דְּהָא דִּינָא בָּעָא עֲלֵיהוּ, וְאַשְׁתַּכַּחוּ בְּחוּבֵין, וּבְדִינָא קָשׁוּט מִיתוּ.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (שֵׁם ל) כֵּן דְּרָךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת וְגו'. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. אֲכַל כֵּן דְּרָךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת - זֶה מִלְּאֵךְ הַמּוֹת, וְכֵךְ הוּא, וְכֵךְ נִקְרָא. אֲכַלָּה וּמַחֲתָה פִּיהָ - שׁוֹרְפֶת אֶת הָעוֹלָם בְּשַׁלְּהוֹבוּתָהּ וְהוֹרֶגֶת בְּנֵי אָדָם טָרִם שֶׁהִגִּיעַ זְמַנָּם. וְאַמְרָה לֹא פְעַלְתִּי אֲוֹן, שֶׁהָרִי

דין צריה עליהם, ונמצאו בחטאים, ובדין אמת הם מתו.

טקסט הזוהר

בשעתא דעבדו ישראל ית עגלא, ומיתו כל אינון אוכלוסין, הוה מלאך המות אשתכח ביני נשי, בגו משרייתא דישראל. כיון דאסתכל משה, דהא מלאך המות אשתכח ביני נשי, ומשרייתא דישראל בינייהו, מיד כניש לכל גוברין לחודייהו, הדא הוא דכתיב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. אלין גוברין, דכניש לון ואפריש לון לחודייהו.

תרגום לעברית

בשעה שעשו ישראל את העגל ומתו כל אותם המונים, היה מלאך המות נמצא בין הנשים בתוך מחנה ישראל. כיון שהסתכל משה שהרי מלאך המות נמצא בין הנשים ומחנה ישראל ביניהם, מיד כנס את כל הגברים לבדם. זהו שכתוב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. אלו הגברים, שכנס אותם והפרידם לבדם.

טקסט הזוהר

ומלאך המות לא הוה מתפרש מגו נשין, עד דאתוקם משכנא, דכתיב ויקם משה את המשכן. ואפילו בשעתא דנשין הוו מייתין נדבה למשכנא, לא הוה מתעדי מבינייהו, עד דחמא משה, ויהב לגוברין עיטא, דלא ייתון בחבורא חדא עמהון, ולא יתחזון אנפין באנפין, אלא לבתר כתפייהו. הדא הוא דכתיב ויבאו האנשים על הנשים (נ"א ויבאו האנשים על הנשים לא כתיב, אלא ויבאו על) ויביאו לא כתיב, אלא ויבאו בארחא חדא לא הוו אזלין, אלא לבתר כתפייהו. בגין דמלאך המות לא אתפרש מבינייהו עד דאתוקם משכנא.

ומלאך המות לא היה נפרד מתוך הנשים עד שהוקם המשכן, שכתוב ויקם משה את המשכן. ואפלו בשעה שהנשים היו נותנות נדבה למשכן, לא היה סר מביניהם, עד שראה משה ונתן לגברים עצה שלא יבאו בחבור אחד עמהם ולא יתראו פנים בפנים, אלא אחר כתפיהם. וזהו שכתוב ויבאו האנשים על הנשים. (ויבאו האנשים על הנשים לא כתוב, אלא ויבאו על) ויביאו לא כתוב, אלא ויבאו. לא היו הולכים בדרך אחת, אלא אחר כתפיהן, משום שמלאך המות לא נפרד מביניהן עד שהמשכן הוקם.

טקסט הזהיר

תא חזי, לא אשתכח ביני נשי, פחות משבע נשים, ולא פחות מעשר. ובארחא באתגליא, בשבע אשתכח, ובכי דינא. בעשר, אסטי לקטלא. ובגין דאשתכח ביניהו בארחא באתגליא, כתיב ויבאו האנשים על הנשים. ואסתמרו כל ההוא יומא כלוהו חברייא, ואשתדלו באורייתא.

תרגום לעברית

בא וראה, אינו נמצא בין הנשים פחות משבע נשים, ולא פחות מעשר. ובדרך בגלוי בשבע הוא נמצא, ומבקש דין. בעשר הוא מסטין להרג. ומשום שנמצא ביניהן בדרך בגלוי, כתוב ויבאו האנשים על הנשים. ונשמרו כל אותו יום החברים ועסקו בתורה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ז ע"א) ◆

טקסט הזהיר

פתח רבי שמעון ואמר, (בראשית ז) ויאמר יי' אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה. האי קרא אוקימנא, אבל תא חזי, וכי לא יכיל קודשא בריך הוא לנטרא ליה לנח, באתר חד בעלמא. דיהא

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית ז) וַיֹּאמֶר ה' אֶל נֹחַ בֹּא אִתָּה וְכָל בְּיִתְךָ אֶל הַתֵּבָה.
הָרִי בָּאֲרָנוֹת הַפֶּסוּק, אֲכַל בֹּא וּרְאֵה, וְכִי לֹא יָכַל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁמֵּר אֶת נֹחַ בְּמָקוֹם
אֶחָד בְּעוֹלָם, שִׁיחִיָּה הַמַּבּוּל בְּכָל הָעוֹלָם וְלֹא יִהְיֶה בָּאוֹתוֹ מָקוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּגִדְעוֹן
(שופטים ו) וַיְהִי חֶרֶב אֶל הַגִּזָּה לְבָדָה, אוֹ לְשַׁמֵּר אוֹתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתוּב בָּהּ
(יחזקאל כב) לֹא גִשְׁמָה בְּיוֹם זֶעַם, שְׁלֹא יֵרְדוּ עָלֶיהָ מִי הַמַּבּוּל?

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.